

[Finansministeren.]

ikke-rørligt gods, og det er vel den korteste forklaring på, at omsætningen af fast ejendom holdes uden for afgiftspligten. Det er også almindeligt i omsætningsmæssig henseende at sidestille fly og skibe med fast ejendom, hvortil kommer, at disse transportmidler væsentligst arbejder i international konkurrence. Disse undtagelser giver — det vil jeg gerne fremhæve — deres afgrænsningsproblemer, som jeg dog ikke skal komme nærmere ind på her.

Med hensyn til levnedsmidlerne indeholdt den betænkning over forslag til lov om almindelig omsætningsafgift, som det pågældende folketingsudvalg afgav den 3. juni 1962, en god vejledning til afgrænsning af vareområdet, men den kunne naturligvis ikke være udtømmende. Et vigtigt spørgsmål har det f. eks. været, hvorledes man adskiller afgiftsfri levnedsmidler fra afgiftspligtige kemikalier, hvoraf der jo bruges mange i husholdningen. Fra brancheside blev der givet udtryk for et ønske om enten at fritage alle kemikalier og pulvere m. v., som anvendes ved tilberedning af levnedsmidler, eller gøre dem alle afgiftspligtige, idet det ellers ville være vanskeligt at trække en rimelig og retfærdig grænse. Vejledende for afgørelserne blev imidlertid følgende definition: levnedsmidler er stoffer, der er spiselige, og som kan tilføre legemet kalorier eller specialnæringsstoffer. Definitionen kan dog ikke anvendes helt ubetinget, idet nogle af de varer, som man bl. a. ifølge folketingsudvalgets bemærkninger ønskede fritaget, ellers ville blive afgiftspligtige. I den vejledning vedrørende den almindelige omsætningsafgift, som finansministeriet har udsendt i juni 1963, og som jeg har foranlediget omdelt til folketingets medlemmer samtidig hermed, vil man på side 69 og følgende sider finde et uddrag af de afgørelser vedrørende varers afgiftspligt, der er truffet siden lovens ikrafttræden. Levnedsmidler m. v. findes omtalt på siderne 69-72.

I det lovforslag om almindelig omsætningsafgift, som regeringen fremsatte den 9. marts 1962, var levnedsmidler med visse undtagelser foreslået afgiftspligtige. Det gjaldt også fisk, men da fisken sammen med de andre levnedsmidler ved afgiftens placering i engrosleddet blev afgiftsfri i den

endelige lov, fandtes det praktisk — for at undgå en indirekte afgiftsbelastning — udtrykkeligt at bestemme, at også driftsmidler til fiskeriet i vidt omfang skulle være afgiftsfri. De behandles principielt på samme måde som landbrugets og skovbrugets driftsmidler. I bilaget til lovens § 3, punkt 2 og 3, er disse varegrupper opregnet.

Når en virksomhed fremstiller eller driver engroshandel med afgiftspligtige varer, skal den registreres for toldvæsenet og får så adgang til at indkøbe de nødvendige råstoffer, halvfabrikata og produktionsmaskiner i afgiftsfri stand. Hvis der er tale om fremstilling eller engroshandel med afgiftsfri varer — f. eks. levnedsmidler — bliver virksomheden ikke registreringspligtig, men kan da ikke, uden at ganske særlige omstændigheder foreligger — det skal jeg senere vende tilbage til — foretage afgiftsfri indkøb. Lovgivningsmagten har imidlertid gjort en række af landbrugets og fiskeriets driftsmidler fri i sig selv ved opstillingen af, hvad man kunne kalde frilister. Det ville nemlig ikke være muligt i praksis at opstille fuldstændig udtømmende lister over disse erhvervs råvarer og driftsmidler — for det første på grund af uoverskueligheden, og for det andet fordi visse mindre betydende varer af denne art har deres hovedanvendelse som forbrugsvarer eller til andet formål, hvor en afgiftsfritagelse ikke ville være rimelig. Men det har dog vist sig, at de opstillede fritagelser i meget væsentligt omfang dækker landbrugets og fiskeriets indkøb af råvarer og driftsmidler.

I medfør af § 4 kan finansministeren, når ganske særlige omstændigheder taler derfor, meddele undtagelser fra afgiftspligten bl. a. for varer, der udelukkende eller næsten udelukkende anvendes således, at der kunne meddeles afgiftsfritagelse i henhold til § 21. Jeg skal henvise til finansministeriets bekendtgørelse nr. 239 af 6. juni 1963, der er vedlagt som bilag til den omdelte omvejledning. I alt er 15 varegrupper blevet fritaget for afgift. Det vil nok føre for vidt her at motivere afgiftsfritagelsen for hver enkelt, men hvis der er interesse derfor, kan det ske i det folketingsudvalg, som jeg tænker mig bliver nedsat efter første behandling. Jeg skal derfor nu nøjes med en mere generel bemærkning. Bestemmelsen er principielt blevet fortolket således, at praktiske